

Utjeho migranata

Fra Oliver Marčinković

Lauretanske litanije sadrže zazive posvećene Blaženoj Djevici Mariji koji nas vode ususret Kristu, a kao takve izražavaju konkretnost povijesnog trenutka Crkve i ljudi, mada većina njih potječe još iz XVI. st. Upravo ta konkretnost trenutka potaknula je pape da nadopunjuju i proširuju litanije, a isto je prošle godine učinio i papa Franjo te su na njegovu želju dodana tri nova zaziva, a jedan od njih je „Utjeho migranata“. Taj zaziv na osobit način izražava osjećaj neizvjesnosti i izgubljenosti u današnjem vremenu, a zbog koje se utječemo upravo Gospi u traženju pomoći i utjehe.

Zaziv „Utjeho migranata“ je izraz zabrinutosti i brige za one koji su u velikom broju, uslijed raznih sukoba i kriza, prognani te su se našli usred nesigurnosti i straha. Ovo se ne tiče samo današnjice, dovoljno nam se samo sjetiti svih tragičnih događaja XX. stoljeća.

Latinski zaziv „Solacium migrantium“ mi smo na prvu preveli „Utjeho migranata“, no u korijenu ona ima drugo značenje, a ono je seoba. Uzimajući ovaj kontekst u obzir HBK namjerava taj zaziv prevesti „Utjeho selilaca“. Ma koliko nam se ovi zazivi na prvu činili čudnima, u njima ipak postoji dubina koja nas potiče na razmišljanje. Htjeli ili ne, na neki način svi su ljudi putnici i pridošlice. Nismo li svi pogođeni određenim dobrovoljnim ili prisilnim selidbama koje nisu uzrokovane samo ratom, nego i demografskim te ekonomskim razlozima? Nismo li i mi

samo prolaznici na ovome svijetu koji su se u jednom trenutku svoga života našli kao stranci i putnici u nepoznatom kraju? Raseljenima u raznim tuđim krajevima i nama su potrebni pomoć i utjeha. Vraćajući se na Sveto pismo, prisjetimo se Lukinog evanđelja koje nam svjedoči kako su Marija i Josip već prije Isusovog rođenja i sami bili putnici, išli su na put u Nazaret na popis stanovništva te su se kao stranci našli u nepoznatom kraju u kojem su tražili svratište i pomoć, uvijek se pouzdavajući u Božju providnost i zaštitu.

Nije li onda prirodno da utjehu, pomoć i zagovor tražimo upravo kod Marije koja je sve te poteškoće doživjela i proživjela osobno? Marija, koja crpi iz vlastitog iskustva i koja nas može razumjeti, pomoć nam je i utjeha u svim našim traženjima i odlascima u nepoznato. S jedne strane nam pomaže u raseljenima prepoznati Krista, a s druge strane pomaže nam prihvatiti Božju volju i pouzdati se u njegovu providnost onda kad nam je teško. Tješi nas i zagovara nas kod svoga Sina kako ne bismo posustali u nedaćama ovoga svijeta. Marija kao Utjeha migranata pomaže nam razotkriti tajnu prave utjehe, a to je moći tješiti druge. Učinimo, dakle, i mi što možemo biti utjeha drugima, a prvi korak na tom putu jest upravo molitva za druge, ona osobna, ali i zajednička molitva krunice.

Molimo Mariju, Utjehu migranata da slušajući i vršeći riječ Božju i mi postanemo mjesta utjehe. Neka nam njezin zagovor omogući da možemo tu utjehu održati živom i da sami od nje crpimo za svoj život i duhovni rast. Jedino tako će ovaj svijet, Crkva i naša zajednica imati sigurniju budućnost.

Marijo, Utjeho migranata, molí za nas!

